

Péri Benedek

(ELTE BTK, Orientalisztikai Intézet, Török Filológiai Tanszék, egyetemi docens):

Egy borissza költő megtérése

Az *Encyclopaedia of Religion* 2005-ben napvilágot látott második kiadásának „megtérés” szócikke szerint az angol *conversion* „megtérés” szó két legáltalánosabban elterjedt definíciója két görög terminusra, az *epistrophé*ra és a *metanoiá*ra vezethető vissza, melyek közül a második a megtérő lelkében végbemenő jelentős spirituális és morális változásra, átstrukturálódásra utal. Ez, a megtérő bensőjében lezajló, személyre szabott, s a külső szemlélő számára sokszor rejtve maradó, gyökeres átalakulás a születéshez hasonlóan éles választóvonal, mely az egyén életét innentől kezdve egy megtérés előtti, bűnökkel és rosszal teli régi és egy megtérés utáni, új, megtisztult szakaszra osztja. A megtérés, a lelki értelemben vett újjászületés elindítója szinte mindig annak felismerése és beismerése, hogy az ember addig nem jó úton járt.

Az iszlám, de különösen a misztikus irányzatának követői szerint az Istenhez vezető úton ez a fajta felismerés és a nyomában járó bűnbánat az első állomás. Az előadás egy első kézből származó verses beszámoló alapján azt mutatja be, hogy egy XVI. századi neves török költő miként „eszmélt fel a tudatlanság mámorából”.